

Учебни заведения въ града има слѣдующитѣ: Държавна богословска семинария, една мъжка реална гимназия съ единъ директоръ, двадесетъ прѣподаватели и 720 ученика; 1 дѣвическа VI кл. гимназия съ пансионъ, 1 директоръ, 10 прѣподаватели, 9 прѣподавателки и 500 ученички; окръгътъ подържа 1 педагогическо училище, а общината — 10 първоначални училища съ 1 главенъ учитель, 10 учители, 17 учителки, 635 ученици и 625 ученички.

Мюсюманетѣ иматъ 3 училища: 1 руждие, 1 първоначално училище за момчета и 1 такова за момичета.

Чуждестранни и пропагаторски училища нѣма.

Книжовно-научното движение е доста слабо, по причина че по-ученитѣ търновци, подиръ освобождението, напуснахъ града и повечето се настаняхъ въ София. По тая причина, почти всички появявани тукъ вѣстници сж загивали слѣдъ кратковремененъ животъ. Сега се издаватъ двѣ периодически списания и единъ вѣстникъ, а именно:

1) „Трудъ“ литературно научно списание, основано прѣзъ 1887 год. отъ неуморимия работникъ по изучаването на България, г-на Ц. Гинчевъ. Въ това списание сж обнародвани нѣколко отлични повѣсти изъ притяжния народенъ животъ въ първитѣ години на настоящето столѣтие. Обнародвани сж и нѣколко поеми и басни, все изъ ржката на стария учитель Гинчева, съ неуморимитѣ трудове и жертви на когото до сега списанието напълни четире годишнини. Год. абон. 12 лева.

2) „Журналъ научно списание“, издава се отъ Зах. А. Бояджиевъ. Излиза помѣсечно и дава въ български прѣводъ твърдѣ цѣни научни съчинения. Год. абон. 4 лева.

3) „Работникъ“ органъ на социалъ-демократическата партия. Редакторъ Ник. Габровски. Год. абон. 6 лева.

Печатници има 4, съ по нѣколко работника, а книжарници 3.

Тукъ много по-бавно пристигатъ вѣстниците отъ София, Пловдивъ и Цариградъ, отъ колкото Цариградскитѣ и Виенскитѣ въ София и Пловдивъ.

И сега твърдѣ малцина отъ ученитѣ търновчане остава въ нѣмъ родния си градъ. Старинитѣ непривлѣкохъ работници